

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1390/2019
22.01.2020. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног, сада пунолетног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА, адв. Растка Ружичића, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 136/18 од 15.08.2019. године и Кжм2 84/19 од 31.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2020. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА, адв. Растка Ружичића, поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 136/18 од 15.08.2019. године и Кжм2 84/19 од 31.10.2019. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 136/18 од 15.08.2019. године, усвојен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка адвоката Растка Ружичића на име одбране малолетног сада пунолетног АА, у износу од 46.500,00 динара, који падају на терет буџетских средстава Републике Србије и одлучено да се наведени износ исплати у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм2 84/19 од 31.10.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног сада пунолетног АА, изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 136/18 од 15.08.2019. године.

Против наведених правноснажних решења бранилац малолетног сада пунолетног АА, адв. Растко Ружичић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 441. став 4. и члана 438. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијана решења укине и предмет врати Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1.

ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца мал. сада пунолетног АА, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац мал. сада пунолетног АА, адв. Растко Ружичић у захтеву за заштиту законитости наводи да Апелациони суд у Новом Саду у поновљеном поступку није поступио по примедбама наведеним у пресуди Врховног касационог суда Кзз 525/19 од 05.06.2019. године, те побијаним решењима није усвојен у целости захтев браниоца на име исплате нужних и оправданих трошкова кривичног поступка које је мал. сада пунолетни АА имао, на име изјављених редовних и ванредних правних лекова, чиме се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Наиме, из списка предмета произлази да је након усвајања захтева за заштиту законитости браниоца мал. сада пунолетног АА, адв. Растка Ружичића пресудом Врховног касационог суда Кзз 525/19 од 05.06.2019. године и укидања правноснажних решења, Апелациони суд у Новом Саду, донео побијано решење Кжм1 136/18 од 15.08.2019. године, којим је усвојен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка адвоката Растка Ружичића на име одбране мал. сада пунолетног АА у износу од 46.500,00 динара, који падају на терет буџетских средстава Републике Србије, а да је решењем Кжм2 84/19 од 31.10.2019. године одбијена као неоснована жалба наведеног браниоца.

Дакле, побијаним решењима у целости је усвојен захтев браниоца за накнаду трошкова кривичног поступка на име приступа и одбране на седници жалбеног већа, у износу од 46.500,00 динара, па су стога супротни наводи захтева оцењени неоснованим.

Одредбом члана 267. ЗКП је прописано, да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд сходно одредби члана 261. до 266. овог законика.

Према одредби члана 262. став 1. ЗКП, у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучиће се ко сноси трошкове поступка и колико они износе. Да би о томе одлучио суд правног лека мора имати захтев за накнаду трошкова. Стога у поступку по правним лековима, захтев за накнаду трошкова мора бити постављен у поднетом правном леку (у конкретном случају изјављеном редовном и ванредном правном леку), о којима у складу одредбе члана 267. ЗКП, одлучује суд правног лека, па се неосновано захтевом указује да је о наведеним трошковима требало одлучити побијаним решењима.

Стога се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца мал. сада пунолетног АА, адв. Растка Ружичића, указује да је доношењем побијаних правноснажних решења учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Такође, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости, да је Апелациони суд у Новом Саду, доносећи побијана правноснажна решења повредио и одредбу члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, имајући у виду да у

конкретном случају, судија Бранка Банчевић, није учествовала у доношењу првостепеног решења, против ког је поднет захтев за заштиту законитости, већ је као председник већа одлучивала о изјављеној жалби против овог решења, тј. учествовала у доношењу другостепеног решења, те по налажењу Врховног касационог суда, поступала у складу са одредбама ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић